

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Шосткинський інститут Сумського державного університету
Фармацевтична компанія «Фармак»
Управління освіти Шосткинської міської ради
Виконавчий комітет Шосткинської міської ради

ОСВІТА, НАУКА ТА ВИРОБНИЦТВО: РОЗВИТОК І ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ

II Всеукраїнської науково-методичної конференції,

(Шостка, 20 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

УДК 654.191

РАДІОЖУРНАЛІСТИКА: СПЕЦИФІКА, СУЧАСНИЙ СТАН, ПЕРСПЕКТИВИ

А.А. Федоренко, Т.І. Дубровна

ШНВК: спеціалізована школа I-II ступенів-ліцей

41100 м. Шостка вул. К.Маркса, 33

ann.stil@mail.ru

Радіо сьогодні - альтернативний спосіб подачі інформації, що має специфічні способи відображення дійсності й своєрідні методи донесення інформації до реципієнта.

Радіо є доступною широкому загалу демократичною платформою донесення інформації до аудиторії, але українське суспільство відверто нехтує реальним потенціалом цього виду медіа.

В роботі ставилася мета дослідити особливості функціонування радіо на теоретичному та практичному рівнях, проаналізувати стан радіожурналістики в сучасному медіа просторі України, у місті Шостці, створити концепцію радіопередачі для молоді.

Предметом дослідження є радіожурналістика в межах інформаційного простору України. Об'єкт вивчення – стан радіоконтенту в місті Шостка.

Радіо є цінним та унікальним видом журналістики. Фундамент роботи радіожурналіста – манера, голос, звук, тому вміння цінувати кожне вимовлене слово для диктора – необхідність. Крім цього, радіожурналістика керується рядом принципів при створенні матеріалів. Тематична актуальність, жанрова різноманітність, високий літературний рівень підготовки матеріалів, уміле використання специфічних виражальних засобів радіо є найважливішими чинниками, що сприяють цілеспрямованому вибору і сприйманню передач.

Недооцінюючи радіо, сьогодні український медіапростір втрачає низку можливостей та перспектив. На основі дослідження можна сказати, що сьогодні радіосфера в нашій країні є досить розвинутою, але змістова наповненість ефірів не завжди задовольняє смаки аудиторії. Дослідницька робота дає змогу стверджувати, що на сучасному радіо переважає розважальний, музичний контент, але не досить передач, особливо молодіжних, які б сприяли формуванню життєвих компетентностей, патріотизму, спонукали вивчати історію, географію, літературу тощо рідного краю.

Під час роботи нами було вивчено теоретичні аспекти радіожурналістики; основні засади функціонування радіо як виду в журналістиці: красномовність, доступність інформації, простота викладу матеріалу.

У ході дослідження проаналізовано попередні розвідки з теми, здійснено спостереження за еволюцією радіо в національному інформаційному полі, на основі чого слід констатувати, що становлення та поширення радіомовлення в межах України починається ще в 20-х роках ХХ століття. Загалом українське радіо пододало тернистий шлях розвитку та становлення.

На основі дослідження можемо зазначити, що радіо має специфічні ознаки, зокрема те, що інформацію реципієнт сприймає тільки на слух, але завдяки таким своїм властивостям, як всюдисущість, максимальний ступінь оперативності, набуває популярності й у «вік телебачення» та епоху розвитку Інтернет-мережі. Робота показала, що специфіка радіомовлення не є чимось застиглим. Практика виявляє нові можливості: форми, жанри, методи тощо.

Радіосфера має особливі виражальні можливості, завдяки яким «чіпляє на гачок» слухача, у розпорядженні диктора радіо кілька секунд, за цей час він має заінтригувати реципієнта, спонукати його слухати. На основі проведеної роботи можемо сказати, що специфічні виражальні засоби радіо можна розділити на такі групи: – природні,

натуральні: усне слово, шуми, музика; використання технічних можливостей (монтаж у різних його значеннях).

Під час роботи ми дослідили, що радіо має як переваги, так і недоліки. Переваги радіожурналістики – це цілісність матеріалу, зосередження уваги слухача на конкретній темі; створення ефекту зображення, а не наочна демонстрація, нішу заповнює особиста уява реципієнта; подача інформації невеликими порціями тощо. До других слід віднести наступне: відсутня можливість вибіркової інформації; унеможливлення способу «відкладеного читання»; через невдалу подачу матеріалу голосом слухачу часто не вистачає наочного зображення; будь-яке невдало сказане диктором слово здатне зіпсувати загальне уявлення реципієнта стосовно теми; невдалий вибір теми ефіру може створити у слухача враження «нестачі зображення».

Результатом практичної роботи є розробка концепції молодіжної передачі, створення на основі соціологічного опитування тематики патріотичних та краєзнавчих передач. У ході роботи підтверджено гіпотезу про те, що ефіри на теми патріотизму та краєзнавства навіть серед молоді мають більшу популярність, ніж музичні, розважальні та навіть новинні передачі. Краєзнавство взагалі – це не просто краєзнавча робота, а й найсуттєвіший засіб формування громадянина, як патріота нашої держави.

Спираючись на проведені дослідження, можна стверджувати, що з урахуванням усіх нюансів роботи радіо успішний радіопродукт можна поширити і в Україні, і в місті Шостці. Усвідомлення спільнотою того, що майбутнє саме за радіо, лише питання часу.

Список використаних джерел

1. Антонова О. В., Кулініч О. О. Радіожурналістика : навч.метод. посіб. для орг. самостійної роботи й підготов. до модульної роботи студ. спец. “Журналістика”.
2. Луганськ: Вид-во ДЗ “ЛНУ імені Тараса Шевченка”, 2012. Багіров Е., Ружников В. Основи радіожурналістики: підручник / Е. Багіров, В. Ружников. – М., 1984.
3. Гоян О. Я. Основи радіожурналістики і радіоменеджменту: підручник / О. Я. Гоян. – К. : Видавничо-поліграф. центр «Київський університет», 2004.
4. Закон України «Про Національну раду України з питань радіомовлення».
5. Закон України «Про телебачення і радіомовлення».
6. Здоровега В. Теорія і практика журналістської творчості: підручник / В. Й. Здоровега. – 2-ге вид., перероб. і допов. – Львів : ПАІС, 2005.
7. Качкан В. А., Лизанчук В. В. Особливості підготовки матеріалів для радіо і телебачення : навч. посібн. / В. А. Качкан, В. В. Лизанчук. – Львів : Редакційно-видавнича група ун-та, 1987.
8. Кузнецова О. Аналітичні методи в журналістиці : підручник / О. Кузнецова. – 2-ге вид., доп. – Львів, 1997.
9. Лизанчук В. В. Радіожурналістика: засади функціонування : підручник / В. В. Лизанчук – Львів: ПАІС, 2000.
10. Лизанчук В. Основи радіожурналістики: підручник / В. В. Лизанчук. – К.: Знання, 2006.
11. Миронченко В. Інформаційне радіомовлення України: Сторінки історії : навч. посібн. / В. Миронченко. – К., 1996.